१५ सर्गः झलोझलीति सिचोलोपः निशाचरांश्चाप्राक्षीत् पृष्टवान् हलन्त लक्षणा वृद्धिः व्रश्चेत्यादिना षत्वं षढोःकस्सि कस्मान्मामबूबुधत यूयं प्रबोधितवन्तः बुधेर्ण्यन्तस्य मध्यमपुरुषबहुवचने णौच ङ्युपधायाह्रस्वत्वं अभ्यासस्य दीर्घोलघोरिति दीर्घत्वं ॥ ५ ॥

भ० स तानित्यादि । स कुम्भकर्णस्तान् तुमुलशब्दादीन् न गणयति स्म गणत्कसंख्याने चुर्भ्योञिः अदन्तत्वात् ञ्णित्यन्तेजुङ्तोरित्यस्य न विषयः हसाल्लोपोऽशित्ययोरित्यकारलोपः वेङ्गणकथेति पाक्षिकःखेरीङ् स्वयमिच्छया च प्रबुद्धः बुध्यौङ्वेदने पदस्तनीण्घेप्यायेत्यस्याप्रवृत्तिपक्षे सिः तस्य इगुङुर्मढीस्यनिमिति कित्त्वात् गुणाभावः झसस्वादिति सेर्लोपः ढभात्तथोरिति धः झपझसोरिति धस्य दः खेःसन्वदिति दीर्घः प्रछौशज्ञीप्से अनिमत्वाद्विः षढोः कः ॥ ५ ॥

तेऽभाषिषत राजा त्वां दिदृक्षुः क्षणदाचर । सोऽस्नासीद्व्यलिपन्मांसमप्सासीद्वारुणीमपात् ॥ ६ ॥

ज०म० तइत्यादि । ते राक्षसायथोक्ताः सन्तः अभाषिषत भाषितवन्तः हे क्षणदाचर राजा रावणस्त्वां दिदृक्षुः द्रष्टुमेषणशील इति न लोकेति षष्ठीप्रतिषेधः स कुम्भकर्णः श्रुत्वा अस्नासीत् स्नातवान् यमरमेत्यादिना सगिटौ व्यलिपत् समालिप्तवान लिपिसि